

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 18. szám

2017. október 16.

Sanyi leballagott

Majd negyvennégy évnyi vasúti szolgálat után Dajka Sándor, szakszervezetünk veterán tisztségviselője, a Záhony-Port Zrt. művezetője nyugdíjba vonult. Ezen hosszú korszak lezárásaként hívta egykori kollégáit, barátait és a Vasutasok Szakszervezete záhonyi területének Titkári Testületét nyugdíjas búcsúztató vendégségre. Október tizenharmadikán, ami ráadásul péntek volt, olyan kollégánk fejezte be vasutas pályafutását, aki munkája mellett évtizedekig volt szakszervezetünk meghatározó tagja, és az egykori GRF, majd a Port Szakszervezeti Bizottságának titkára. Péntek ide, vagy oda, szerencsés nap volt számára, hiszen köszöntői és ünneplői között tudhatta munkatársai és vezetői mellett a pályafutásának fontos részét képező Vasutasok Szakszervezetének képviselőit.

Elsőként Koncz Sándorné, munkahelyének humán vezetője köszöntötte a cég és a vezetés nevében, majd Gubik László, a Záhony-Port Zrt. vezérigazgatója szólt az ünnepelthez és vendégeihez. Beszédében a nyugdíjba vonulást a ballagáshoz hasonlította, hiszen az ő életében is lezárul egy korszak, mellyel egy új kezdődik. Sanyi pénteken leballagott, és a vezérigazgató óhaja szerint egy új, ismét hosszú és tevékeny korszak elején áll. Végül átadta a cég ajándékait,

köztük a záhonyi vasutas festőművész, Z. Tóth Sándor Lovasok a Tiszán című művét.

A következőkben Juhász Tiborné, a záhonyi területi képviselet vezetőjének köszöntőjéből megtudhatták a vendégek, hogy Dajka Sándor az elmúlt évtizedek kitüntetései – köztük az Aranyjelvény – után nemrég megkapta szakszervezetünk legmagasabb, a „Vasutasok Szakszervezetéért” elismerését is. Mindezt azért, mert „tisztviselőként mindig azért dolgozott, hogy érdekeink képviselésével a tagságunk,

mindannyiunk sorsát segítse”. Végül Juhászné átadta a Titkári Testület ajándékait, és jelezte, tudjuk, hogy volt még valaki, aki mindig segítette Sanyit, aki nem más, mint a felesége. Őt Nagy Attila, képviseletünk vezetőjének helyettese köszöntötte egy csokor virággal.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A továbbiakban kollégái búcsúztatták a „ballagót” egy, a nyugdíjasok jövőjéről szóló versikével, és az ajándékaik között megkapta az Obsitot is. Majd Korbács Sándor, ballagó nyugdíjasunk utóda, a portosok jelenlegi SZB titkára köszönte meg munkáját, és adta át ajándékukat.

Sanyi mindannyiszor meghatottan, de szokásához híven anekdotákkal, humorral fűszerezett szavakkal mondott köszönetet azt őt üdvözlőknek.

Végül a svédasztalhoz szólította vendégeit, majd kötetlen beszélgetésekkel, kollegális és baráti eszmecserekkkel folytatódott az ünnepség.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Újra emlékeztünk

Tizenharmadszor keresték fel Koleszár István, a kocsivizsgálók egykori titkárának sírját barátai, munkatársai és a Koleszár-díjasok, hogy családjával együtt ismét emlékezzenek. Az újkenézi temetőben Meleg János, szakszervezetünk elnöke mondott rövid beszédet, melyben a szeretet hangján szólt a gyászolókhoz.

Reményik Sándor Mi mindig búcsúznak című versére utalva mondta, az életünk is egy folyamatos búcsúzás, ezért olyannak kell lennie, hogy „a végső búcsú pillanatában ne bánkódjunk amiatt, hogy másféle is lehetett volna”. Sokáig siratni fogjuk még Pista emlékét és hiányát – folytatta – és ha majd kezdünk belenyugodni, lesz erőnk sírkövére „az elment mellé írni azt is, hogy hazament, és találkozunk, mert akihez ő ment, és akihez halálunk alkalmával mi is kerülünk, az nem a holtak Istene, hanem az élőké”. Majd kérte, „adjon a jó Isten vigasztalást; gondviselő szeretete sugározzon elhunyt barátom lelkére és az őt gyászolók vigaszra váró életére”.

Ezek után elhelyeztük Koleszár István sírján az emlékezés virágait csakúgy, mint később a záhonyi temetőben Vass Károly, a gépészek egykori titkára, és Pöhacker Attila, a nemrég elhunyt egykori képviselő vezetőnk sírjain. A megemlékezéseken részt vett Zlati Róbert, szakszervezetünk érdekvédelmi alelnöke is.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A megemlékezés Záhonyban, a Protokoll teremben folytatódott, ahol Balogh Attila és Zubály Bertalan köszöntötték a vendégeket, majd zárt borítékban átadta Koleszár Tamásnak a tizenharmadik Koleszár-Díj kitüntetettjének nevét: Ő nem más lett, mint Gubik László, a régi munkatárs és vontatási vezető, aki meglepetten és megilletődve vette át azt, és mondott köszönetet.

Pohárköszöntő következett, majd az ebéd, többek között Pista özvegyének, Katalin asszonynak a töltött káposztája, természetesen „tengeri kásával”, és az ingyenceknek torma levélbe is töltve.

Az ebéd után Zubály Berti vette át a szót, és bemutatott egy emlékkönyvet, amelybe a család és az eddigi tizenkét díjazott írt egy-egy régi, érdekes történetet Koleszár Pistáról emlékezően, sok-sok képpel színesítve. Az előszót Meleg János írta, és abban, hogy a kiadvány megjelenhessen, a díjazottakon kívül komoly szerepe volt az erre az alkalomra megalakult szerkesztő bizottságnak is.

A rendezvény hagyományosan beszélgetéssel, baráti emlékezéssel folytatódott a késő délutáni órákig.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vendégségben az ajaki nyugdíjasoknál

Beszámoló Küldöttgyűlést tartott október tizennegyedikén az ajaki vasutasok nyugdíjas szervezete. Soós Tibor, a szervezet elnöke köszöntötte a tagságot és a meghívott vendégeket, köztük Meleg Jánost, a Vasutasok Szakszervezete elnökét, és Zlati Róbertet, szakszervezetünk érdekvédelmi alelnökét, illetve Kosdi Józsefnét, aki az ONYSZ képviselőjében jelent meg. Majd a hagyományokhoz híven, csendben emlékeztek meg azokról, akik sajnos már nincsenek közöttünk.

Soós Tibor beszámolójával folytatódott a gyűlés, amelyből megtudhattuk, az alapszervezet létszáma évekként elzötte közel száz fő is volt, most ennek a fele, de nagy részük a koruk miatt már tagdíjmentes. Szó esett az eredményeken túl a segélyezés rendjéről, továbbá a programszervezés nehézségeiről, helyiséggondjairól és természetesen arról is, hogy a nyugdíjasnak sok ideje van ugyan, de kevés dologra érnek rá.

A következőkben Meleg János, szakszervezetünk elnöke kapott szót, aki előjáróban az idősök világnapja alkalmából köszöntötte hallgatóságát, majd kifejezte köszönetét azoknak, akik idős emberként is foglalkoznak egymás gondjaival. Hiszen ma már nincs jelen az a fajta törődés a fiatalok részéről, amire szükség volna – egykor jobban figyeltek egymásra, ami manapság sajnos ritkaság. Az is nagy probléma, hogy nem biztos, „ha valaki ledolgozott harminc-negyven évet, akkor biztosított lesz, hogy emberhez méltóan éljen”. Sajnos olyan problémákról van szó,

melyek megoldása még várat magára – folytatta – ezért a Vasutasok Szakszervezete kiadott egy kiáltványt, és levelet írt a miniszterelnöknek, mely szerint elvárják, hogy „induljon meg egy olyan társadalmi párbeszéd”, amely alapján rendezni kell a nyugdíjasok jövedelmi helyzetét, és megoldani a nyugdíjba vonulás kiszámíthatóságát.

Ahogy az aktívak érdekében sikerült három-éves megállapodást kötni, úgy bízik abban, hogy a nyugdíjasok érdekében is sikerül további eredményeket elérni. Végül jó egészséget kívánva kijelentette, továbbra is számíthatnak nyugdíjasaink a Vasutasok Szakszervezetének támogatására.

A továbbiakban sorjázta a hozzászólások, szóba hozva múltat s jelent, támogatásokat és annak hiányát, és természetesen a lehetséges jövőt. A beszámolót a Küldöttgyűlés elfogadta, majd nyugdíjasokhoz méltó, megfontolt és baráti beszélgetésekkel múltatták nyugdíjas kollégáink az este további részét.

Érdekes színfoltja volt a rendezvények, amikor Zubály Bertalan az egykor Záhonyból vezérigazgatóvá lett Sipos István húsz évvel ezelőtti ajaki látogatásáról mutatott be fényképalbumot, és szövege a róla írt könyvről.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

B+N

A szombati nap eseményeit bővítette, hogy Meleg Jánossal és Zlati Róberttel meglátogattuk a kocsitakarítókat, akik a záhonyi Tájházban tartottak rendezvényt. A VSZ vezetői így személyesen hallgatták meg a munkavállalókat foglalkoztató problémákat.

Záhony-Port Zrt.

Az elmúlt héten a GRF SZB ülésén Gubik László vezérigazgató adott tájékoztatást a testületnek a Záhony-Port Zrt. 2017. I-VIII. havi teljesítményeiről. Megtudhattuk többek között, hogy a cég eredménye a tervhez képest több mint 10 %-al elmarad. Az SZB ülésen megvitatásra került a tuzséri faház további sorsa, szó esett még taglétszámról, és a munkavállalókat foglalkoztató egyéb problémákról is.

HUMORSAROK

LEHETŐSÉG

Figyelj Józsi, választhatsz: Vagy az alkohol, vagy én!

– Es mégis, mennyi alkoholra gondoltál, anyukám?

KAPÁSLÖVÉS

Hatalmas buli után nagyképűen így szól a fiú a barátnőjének: Nagyon berúgtam az éjjel, nem emlékszem pontosan, veled dugtam a kamrában?

– Az attól függ, hogy hány órákor – jön a válasz.

IGAZSÁG

Ki tud egy közmondást? – kérdi a tanító néni.

– Ki korán kel, aranyat lel – mondja Pistike.

– A hazug embert előbb utoléri, mint a santa kutyát! – vágja rá Móricka.

Balogh Attila